

תקיעת שופר THE REQUIRED NUMBER OF SOUNDS FOR

We currently listen to 100 sounds of the שופר on each day of ראש השנה that does not fall on a שבת. That number is far greater than the number of sounds that were initially required. The following משנה describes the original obligation:

משנה מסכת ראש השנה פרק ד' – משנה ט' – סדר תקיעות של של של שלש; שעור תקיעה כשלש תרועות שעור תרועה כשלש יבבות תקע בראשונה ומשך בשניה כשתים אין בידו אלא אחת. מי שברך ואחר כך נתמנה לו שופר תוקע ומריע ותוקע שלש פעמים. כשם ששליח צבור חייב, כך כל יחיד ויחיד חייב. רבן גמליאל אומר שליח צבור מוציא את הרבים ידי חובתן.

Translation: Mishnah. The order of the Shofar blasts consists of three sets of three each. The length of a Teki'ah is equal to three Teru'ahs, and the length of a Teru'ah to three Yevavos (cries). If one issued the first Teki'ah in the usual manner but prolonged the second so as to make it equal to two, it counts only as one. If one recites the nine Brachot of the Rosh Hashonah Sheмона Esrei and then procures a Shofar, he sounds a Teki'ah Teru'ah Teki'ah, three times. Just as the prayer leader is obligated to sound the Shofar, so too is every individual present obligated. Rabban Gamliel says: only the prayer leader need do so and through his action, those present fulfill their obligation.

What are the שלש, “three”, and the של של של, “three each” that are referred to by the משנה?

ר' עובדיה מברטנורא מסכת ראש השנה פרק ד' – סדר תקיעות שלש – אחת למלכיות, ואחת לזכרונות, ואחת לשופרות.

Translation: The order of the Teki'Os are three: one set for the Bracha of Malchiyos; one set for the Bracha of Zichronos and one set for the Bracha of Shofaros.

של של של – תקיעה ותרועה ותקיעה לכל אחת ואחת לפי שנאמר שתי תרועות במקרא בראש השנה.

Translation: Three sets of three-The sound of a Tekiah, a Teruah and and a Tekiah for each Bracha. These sounds must be issued because the Torah refers to two types of sounds when referring to the sounds that must be issued on Rosh Hashonah.

How do we know that initially the שופר was sounded only after the recital of the three middle ברכות of עשרה on ראש השנה?

משנה מסכת ראש השנה פרק ד', משנה ה' – סדר ברכות' אומר אבות וגבורות וקדושת השם

1. We will learn in a later newsletter of two practices. In one practice, the congregation would recite the standard עשרה שמונה for ראש השנה (seven ברכות) as part of תפלת מוסף and the שליח ציבור, when he repeated עשרה שמונה, recited the עשרה שמונה of nine ברכות. As a result, תקיעת שופר took place only during the repetition of עשרה שמונה. In a second practice, the recital of עשרה שמונה in תפלת מוסף on ראש השנה would be performed by the שליח ציבור only. Those

וכולל מלכיות עמהן ואינו תוקע; קדושת היום ותוקע; זכרונות ותוקע; שופרות ותוקע; ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים, דברי רבי יוחנן בן נורי. אמר ליה רבי עקיבא אם אינו תוקע למלכיות למה הוא מזכיר? אלא אומר אבות וגבורות וקדושת השם וכולל מלכיות עם קדושת היום ותוקע; זכרונות ותוקע; שופרות ותוקע; ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים:

Translation: Mishnah. The order of the Brachos in the Mussaf Shemona Esrei is as follows: the leader says the Bracha of the patriarchs, that of mightiness and that of the sanctification of the name and includes Malchiyos, the kingship-verses with them and does not sound the Shofar. He then says the Bracha of the sanctification of the day and sounds the Shofar; Zichronos, the remembrance-verses and sounds the Shofar, and Shofaros, the shofar-verses and sounds the Shofar; and he then says the Bracha of Avoda, the temple service, the one of thanksgiving and the Bracha of the Kohanim. That represents the view of Rabbi Yochanan ben Nuri. Said Rabbi Akiva to him: if he does not sound the shofar for the kingship-verses, why does he say the kingship-verses? Therefore the rule is as follows: he says the Bracha of the patriarchs and of the mightiness and of the sanctification of the name, and says the kingship-verses along with the sanctification of the day and sounds the Shofar; then he says the remembrance-verses and sounds the Shofar, and the Shofar-verses and sounds the Shofar. Then he says the Bracha for the temple service, the thanksgiving Bracha and the Bracha that contains the blessing of the Kohanim.

The minimum number of sounds to be heard from the שופר on ראש השנה increased from nine to thirty because of a dispute that arose as to the correct sound that constitutes a תרועה:

תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף לד' עמ' א'—אתקין רבי אבהו בקסרי: תקיעה, שלשה שברים, תרועה, תקיעה. מה נפשך? אי ילולי יליל, לעביד תקיעה תרועה ותקיעה, ואי גנוחי גנה, לעביד תקיעה שלשה שברים ותקיעה! מספקא ליה אי גנוחי גנה אי ילולי יליל. מתקיף לה רב עזירא: ודלמא ילולי הוה, וקא מפסיק שלשה שברים בין תרועה לתקיעה! דהדר עביד תקיעה תרועה ותקיעה. מתקיף לה רבינא: ודלמא גנוחי הוה, וקא מפסקא תרועה בין שברים לתקיעה! דהדר עביד תקיעה שברים תקיעה. אלא רבי אבהו מאי אתקין? אי גנוחי גנה, הא עבדיה; אי ילולי יליל, הא עבדיה! מספקא ליה דלמא גנה ויליל. אי הכי, ליעבד נמי איפכא: תקיעה, תרועה, שלשה שברים ותקיעה, דלמא יליל וגנח! סתמא דמילתא, כי מתרע באיניש מילתא, ברישא גנה והדר יליל.

Translation: Rabbi Abbahu prescribed in Caesarea that there should be a Teki'ah, three Shevarim, a Teru'ah and a Teki'ah. How can this practice be justified? If the sound of Teru'ah is a kind of wailing, then there should be Teki'ah, Teruah and Teki'ah, and if the sound of Teru'ah is a kind of groaning, there should be Teki'ah, three Shevarim, and a Teki'ah? He issued a combination of those sounds because he was in doubt whether a Teruah is a kind of wailing or is a kind of groaning. Rabbi Avira strongly demurred against this procedure, saying: perhaps it is a kind of wailing, and the three Shevarim then create an interruption between the Teru'ah and the first Teki'ah? We assume that he afterwards blows Teki'ah,

present would listen and fulfill their obligation by answering אמן to the ברכות being recited by the שליח ציבור. In that practice, שמונה עשרה recited שליח ציבור took place while the תקיעת שופר.

להבין את התפלה

Teru'ah, Teki'ah. Rabina strongly demurred against this, saying: perhaps it is a kind of sighing and the Teru'ah makes an interruption between the Shevarim and the second Teki'ah? We suppose that he afterwards blows Teki'ah, Shevarim, Teki'ah. What then is the point of Rabbi Abbahu's rule? If a Teruah is defined as a groaning sound, it has already been made, and if it is a wailing sound it has already been made? He was in doubt whether it does not include both groaning and wailing. If so, the reverse should also be carried out, namely, Teki'ah, Teru'ah, three shevarim, teki'ah, since perhaps the correct order is wailing and then groaning? Ordinarily when a man has a pain, he first groans and then wails.

In the above excerpt we learn that a solution was reached that resolved the uncertainty as to the correct definition of a תרועה. רבי אבהו suggested that one note known as שברים – תרועה be added. However, in order to cover the possibility that the proper definition was either שברים or תרועה and that they be sounded in the proper order, a compromise was forged by which all the possibilities are sounded. Because of that compromise, what started as three sounds became ten sounds and what began as nine sounds became thirty sounds².

In the next stage, an additional set of thirty sounds began to be issued before תפלת מוסף. They became known as תקיעות דמיושב, the sounds while sitting. The following source explains why the practice was instituted:

תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף טז' עמ' א' – אמר רבי יצחק, למה תוקעין בראש השנה? למה תוקעין? רחמנא אמר תקעו! אלא: למה מריעין? מריעין? רחמנא אמר זכרון תרועה! אלא: למה תוקעין ומריעין כשהן יושבין, – דף טז' עמ' ב' – ותוקעין ומריעין כשהן עומדין? כדי לערבב השמן.

Translation: Rabbi Isaac said: Why do we sound the Shofar on New Year? You ask: why do we sound? The All-Merciful has told us to sound! What he means is, why do we sound a Teru'ah? You ask: why do we sound a Teru'ah? The All-Merciful has proclaimed 'a memorial of Teru'ah! What he means is, why do we sound a Teki'ah and Teru'ah sitting and then again sound a Teki'ah and Teru'ah while standing? It is done this way to confuse the Satan.

The practice of תקיעות דמיושב brought the number of sounds to be recited to sixty. In the next stage, the congregants and the שליח ציבור recited the שמונה עשרה of nine ברכות. The minimum number of sounds, thirty, were performed during the recital of both the silent שמונה עשרה and the repetition of שמונה עשרה by the שליח ציבור. At that stage, the total number of sounds being recited on ראש השנה became ninety.

In the final stage, an additional ten sounds were added as explained in the following source:
ספר המנהיג הלכות ראש השנה עמוד שכב' – ושמעתי כי במדינת בבל עושין מאה קולות, וכן כתו' בערוך בערך [ערב] כנגד מאה פעיות דפעיא אימיה דסיסרא, וכך מנהגם מיושב ל'

2. The sound of שברים – תרועה is deemed to represent two sounds.

קולות כמנהג כל הגולה, וכן מעומד למוסף כשהיחידים מתפללי' אחד תוקע להם על סדר הברכות, שלשי' שלשת הסימנין למלכויות, וכן לזכרונות וכן לשופרו', וכשהשליח ציבור אומ' המוסף בקול רם להוציא את מי שאינו בקי שלשים על סדר הברכות הרי תשעים קולות, ולאחר סיום התפילה לפני קדיש בתרא תוקע להם היחיד עשרה קולות, כדאמ' לא שמע קל אודניה מקל תרועות דבירושל' הרי מאה קולות, כנגד מאה פעיות דפעיא אימיה.

Translation: I heard that in Babylonia it is their practice to issue one hundred sounds from the Shofar on Rosh Hashbonah. So it is written in the Aruch that the one hundred sounds that we issue from the Shofar are meant to correspond to the one hundred cries that Sisera's mother wept upon the death of her son. How do they reach one hundred sounds? They issue thirty sounds while the congregation is sitting before Tefilas Mussaf, a practice followed by all the communities of the Diaspora. During the silent Shemona Esrei of Tefilas Mussaf, they issue ten sounds after each of the middle Brachos of Shemona Esrei. They do the same while the prayer leader repeats Shemona Esrei because it is while doing so that the prayer leader helps those who do not know how to recite the special Mussaf Shemona Esrei of Rosh Hashbonah fulfill the requirement of hearing the sounds of the Shofar after reciting each Bracha. The total sounds issued at that point equal ninety. After completing the prayer service but before Kaddish Tisakabel, each person issues ten sounds as it is written: in Jerusalem, private individuals used to sound the Shofar and in Yavneh private individuals did not sound the Shofar. In sum, the total number of sounds issued on each day of Rosh Hashbonah equals one hundred corresponding to the one hundred cries that Sisera's mother wept.

On what basis did חז"ל believe that the mother of סיסרא issued one hundred cries upon learning of her son's death and why did her actions influence how we conduct ourselves on ראש השנה? חז"ל noticed a link between the following:

ויקרא פרק כג', כד'—דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: תרגום יונתן ויקרא פרק כג', כד'— מליל עם בני ישראל למימר בתשרי שהוא שביעאה יהי לכוון יומא טבא דוכרן יבבא מארע קדיש.

translates the word: תרועה to mean: יבבא. The same word appears in the following which describes the behavior of סיסרא's mother :

שופטים פרק ה', כח'—בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי מרכבותיו.

Translation: The mother of Sisera looked out at the window and cried through the lattice: Why is his chariot so long in coming? Why do the hoofbeats of his chariots tarry?

A further link may have been made to the following מדרש, in which we learn that a woman issues one hundred cries during labor:

מדרש תנחומא (ורשא) פרשת תזריע סימן ד'— ובמלאת ימי טהרה וגו', למה היא מביאה קרבן, ארז"ל מאה פעיות האשה פועה שנא' (ישעיה מא) הן אתם מאין ופעלכם מאפע, מהו מאפע מאה פועות היא פועה כשהיא יושבת על המשבר צ"ט למיתה ואחת לחיים וכיון שהצרות מקיפות אותה היא נודרת שלא תזקק עוד לאישה, לפיכך מביאה קרבן שנאמר תביא כבש בן שנתו.

להבין את התפלה

Translation: At the completion of her clean days-Why is a woman then required to bring a sacrifice? Our Sages taught: a woman issues one hundred cries during child labor as it is written: Behold, you are nothing, and your work is nothing; an abomination is he who chooses you. What is the definition of the word: Ma'Peb? It consists of the contraction of two words: Ma'Eh (100) and Pu'Ah (cries). What cries? The cries that a woman expresses as she lays on the birthing stone; in ninety-nine of her cries, she pleads for death and in one cry she pleads for life. Because she is so enveloped with pain, she vows to never again engage in family relations with her husband. That is why she must bring a sacrifice, as it is written: she shall bring a sacrifice consisting of a one year old ewe.

Apparently, after learning of his death, the mother of **סיסרא** remembered the day she gave birth to **סיסרא**, and once again issued the same cries she wept on the day of his birth.

Rabbi Menachem Kasher in an article entitled: **יום תרועה, יום יבבא**, published in Ha'Darom, 5720, No. 12, in a footnote found on page 230, presents an alternate basis upon which **חז"ל** instituted the practice of issuing one hundred sounds from a **שופר** on **ראש השנה**:

ויש לציין דוגמה מעניינת שהר"י צייטליש בביאורו הגהות חדשות על הסמ"ק עמוד ע"א אות יד כתב: וכן הביאו הגאונים כנגד מאה פעיות דאימיה דסיסרא, וכן הביאו הגאונים אגדה שהם נגד מאה פעיות שצעקה שרה אמנו בשעה שנתבשרה על עקידת יצחק ע"כ. וראיתי כבר מעתיקים משמו מקור זה מהגאונים. והנה דבר זה שכתב בשם הגאונים מאה קולות של שרה אמנו, זה לא בדיוק, כי זה ליתא לפנינו בספרים הנדפסים בשום מקום בשם הגאונים, רק מה שהבאתי מספר חמדת הימים הנ"ל. ומבואר שנתערבב לו בזכרונו הלשון הכתוב מאה פעיות דפעי אימיה דסיסרא על אמנו שרה, כן י"ל להיפך שלפני הסופר הראשון הי' באמת מקור של מאה קולות אצל שרה כמ"ש בחה"י והעביר רעיון זה על אימיה דסיסרא משום שבגמ' דרשו יבבה מקרא ותיבב אם סיסרא.

Translation: We can cite to an interesting example that Rabbi Zeitlisch includes in his commentary on the Semak, page 71: The Gaonim cite the fact that the mother of Sisera issued one hundred cries as the basis for sounding one hundred blasts from the Shofar on Rosh Hashonah. Other Gaonim claim that the one hundred sounds issued on Rosh Hashonah correspond to the one hundred cries that our foremother Sarah issued upon learning of the Akeida of her son Yitzchok. I found other sources that cite this basis and refer to Rabbi Zeitlisch as the source. We cannot rely on Rabbi Zeitlisch's statement in the name of the Gaonim that the one hundred Shofar blasts on Rosh Hashonah correspond to the one hundred cries issued by our mother, Sarah, because we do not find such a claim among our copies of the Gaonic works. The only reference I could find to the acts of our foremother Sarah as the basis, is found in the book: Chemdas Yomim. It may be possible that he confused the fact that the sources refer to the mother of Sisera and thought it to have been a reference to our foremother, Sarah. The opposite may also be true; that the original source referred to our foremother Sarah and copyists changed the character in the story to the mother of Sisera because the Gemara in defining a Teruah cites the verse that refers to the cries of Sisera's mother.

We have completed our tracing the evolution of the requirement for שופר תקיעת שופר from nine blasts to one hundred blasts. However, we would be remiss if we did not report on one additional custom; issuing one last sound from the שופר at the very end of the prayer service:

שולחן ערוך אורח חיים הלכות ראש השנה סימן תקצו' סעיף א'—לאחר התפלה מריעים תרועה גדולה בלא תקיעה. הגה: ויש מקומות נוהגין לחזור ולתקוע ל' קולות (מנהגים ישנים); ולאחר שיעזאו בזה, שוב אין לתקוע עוד בחנם; אבל קטן, אפילו הגיע לחינוך, מותר לומר לו שיתקע (המגיד פ"ב מהלכות שופר), ומותר לו לתקוע כל היום (א"ז דר"ה).

Translation: After completing the prayer service, one long sound should be issued from the Shofar.

RAMAH—There are places that follow the practice of issuing 30 sounds at the end of the prayer service.

Once they have completed those sounds, no additional sounds should be issued. However, a minor, even if he is at the age of being educated, may be asked to issue sounds from the Shofar and he may issue sounds from the Shofar all day.

Why add one additional sound at the end of the service?

משנה ברורה סימן תקצו'—(א) מריעים תרועה גדולה – כדי לערבב השטן שלא יקטרג עליהם אחר התפילה שהולכים ואוכלים ושותים ושמחים לומר שאינם יראים מאימת הדין; אבל אין לנו נוהגין כן רק בסיום תקיעה אחרונה של השלמת מאה קולות כמו שנבאר לקמיה המקרא אומר תקיעה גדולה והתוקע מאריך בה יותר משאר תקיעות [מט"א]:

Translation: A long sound is issued from the Shofar to confuse the Satan so that he will not argue against the Jews for conducting themselves as follows: after completing the prayer service they return home, engage in a festive meal and act joyfully as if they are not fearful of the arm of justice. Nevertheless, we do not follow that practice. Instead, when the one sounding the Shofar reaches the 100th sound, as we will learn later, the one calling out the sounds, calls for a long final sound, Tekiah Gedola, and the one issuing the sounds issues a blast that is longer than the other blasts.